

מסורת הש"ס

ואו דלמא כו' אם סימתי לומר בסעודה
סעודה תו לא מיבעי מידי דודאי לא
ללאחר אכילה דהא בסעודה שניה אחר
סימתי לומר דלא יהיבין ליה אלא כבש
לן: קודם אכילה ודאי מעלי ליה
וכסמא. כדרך סם שכל אדם שומה סם
לרפואה קודם אכילה: לאחר אכילה
אין צריך דבריה דבריה לן: אלא:

ה'א קודם שמה ודאי מעלי ליה
כשערי. שדך בהמה פ לאכול שעורים
קודם שמה: מותר ודאי מעלי ליה.
לדינחא ליה עלמא: עם חזירו. ייח
ליה צוותא ומהניא ליה אכילה:
ניחא ליה צאורא: גינא
הסמוכה לעיר. לא הויא כדה אלא
ללא: שבו משולשים. ג' מלקים שאם
ייראנו היום יצדקנו מכאן ליום כ"ו
וחצי והדר ליום ששה ועשרים וחצי
והדר ליום כ"ו דליהו שמונים לפי
שבשש וזמני הללו דרך אותו המוס
ללעצור ואינו נראה והוי ליה מוס
עצור. למימעל בפדיונו. לא מנכור
שעביד ללא שייכא ביה פדיון אלא שפאר
ומוקדשין שעריהם מנעפות והפסיק
מיד פדיונם ואמר הרי הן מחוללות על

הגהות הב"ח

הפדיון: כי חמרה תפדעו היו מוחה
אישתמה דחילוהו היו חילול ופדיונו
קדוש ומצאין קרבן מעילה: קרי
שמואל עליה. הלא קרא פסחים בזו
זכו דהוי דבר שקלא הדעת קובלת
שניה גמריס בזוים צירות כלומר אהא
איניק מחודד ושאלת שאילה כזו שאני
יודע תשובה: ברתני שפמו שפה:
גמ' מחוז. שהנקב נראה (ו)
שנקבו מחילות החילות של חוטם:
מזפנים. שנקבה מחילה החולקת

מוסף רש"י

שורה חמישה עשר שפסוקי חזקת חזקת
של שפה ולא רחבה: **במתני'**
המאמרים שנייה גדולה **קטור**
מייסלר שאלה נראים כשמים:
אף לא הם **המאמרים** שאלה
נעקרו החוטין כנגדן לא היו מוס:
גב' אינו **הסיומת** כולה מפרש
לקמן: **סיומת** עצמה כלפינו.
ואין שוטין עליה: **החיות**
שבאמצע הפה: אין **משיחין** דאפי'
מן מוצה לא נפסל: מאי קאמר.
דקאמר אינו תימות מן הסיומת
ולפיכ: ה"ק אינו היא הפנימית.
דאמר' עלה במתני' נעקרו היו מוס
נפגמו מן שגממנו לא היו מוס: אל
איפסולי מופלג מ"ג המוצה וימתין
שיפול בו מוס אחר וישטטנו: פסח
ועור כפי' דמשמע בגלוי אין
בסתר לא: לאישטטנוי'. בטרור על
חסרון שבפנים: ולאפרוקי. קדשים
לא מביעילי לי דלא חשיב מומא כולי
האי: לרוע. מוצה: ואם שפי כליות.
שקבצות כפי' (כליות): יסירה.

מִשְׁמַע כּוֹלֵל אֶחָד יִסְרֵינָה וּקְטִירָנָה
וְדַפְסָלִי כְּשֶׁנִּבְרָאת בְּשָׁמַיִם וּחֶסֶד לְדוֹ
בְּצֶאֱתָהּ. וְהָיוּ דְלָא חֶסֶד. וְאִסְתַּפְּקָא לִיהִ
בְּצֶאֱתָהּ הוּא מִקְשִׁינָה הוֹאֵל וְשֶׁ בְּרִיָּה בָּא
מוֹס בְּגֻלְיָה הוּא וּחֶסֶד לֹא הוּא בְּפִנֵּי
הֵיא דְהָא אֵין בְּרִיָּה בְּצֶאֱתָהּ וְכִי

ראשונה כו'. דאי אמרת בכל
ויכפת לן אי קודם אכילה או
אחריה הוא ומוכליין ליה אכל אס
דה ראשונה שצכל יום מיבעי

או דלמא בכל סעוד
לומר *בסעודה ראי
לאחר אכילה קודם
כסמא לאחר אכילה
בלאחר שתיה (b) (f) ו
ליה כשערי לאחר שר
ימותר ודאי מעלי ליה
חבירו יעם חבירו ודא
בעיר (b) ובשדה תבשר
מאי בעי רב אשי א
גינה הסמוכה לעיר
אנטיגנוס אומר [ו]
בר יצחק יובלבד
מיניה פנחס אחיה
"אכל ולא איתסי למי
ולחבא הוי מומא למי
אי אמרת למפרע הוי
ולחבא הוי מומא לא
עליה פסחים בזו
שניקב ושנפגם ושנ
שנפגמה שנשדקה: ג
זה לתוך זה מבחוץ ת
מום: שפתו שניקבה
אמר רב פפא תורא
(7) חומץ החיצונית
הפנימים שנעקרו

אומר אין בודקין אין
התיומות איהו תיומן
בן ^ז קפוצאי אומר אין
אומר אין משגיחין עקל
היינו תנא קמא חסור
ותיומת עצמה כלפניי
בן קפוצאי אומר אין
מישחט ^ס עליהו לא
אומר אין משגיחין
רב אחדבוי בר אסא
מבפנים למאי אי לב
כתיב לאישחוט^ו ולא
תמים יהיה לרצון אסא
לרבות כל מום לא יד
שתי הכליות יולא בע
לרבות בעל כוליא א
חסר לימא בהא קמ
^ו חסרון מבפנים לא
באחת לוחסרון מבפ
וחסרו כאן כשנבראו
מעיקרא אף אחת מ
סבר יש בריה באחת
אין בריה באחת וח
קודם שחיטה כאן שו

על אלו מומין פרק ששי בכורות

שִׁירָהוּ מְשׁוֹשָׁשִׁין. בתחלת שמונים ובסוף שמונים ובאמצע שמונים
ובענין זה יש לפרש בפי' הקורא את המגילה (מגילה יט. וס)
גבי מגילה דאמר שאם הטיל בג' חוטין גידין כשרה דקאמר
ובלנד שיהו משולשין פירוש בתחלת המגילה ובסופו
פירש' שיהי' מראש הדף עד הגדי

כמגיד לחזירו בן מלמעלה
מלמטה והיה דמכות (דף ט:)
דלא היה ענין זה גבי עיר מקלט
וששת שיהו משולשם שיהא מדרום
לחצרין כמחצרין לשכם ומחצרין
לשכם כמחצרין לקדש ומשכם
לקדש כמחצרין לנפון ולא
למרינן שיהו בלש ארץ ישראל
ובסופה ובאמצעיתה וכאן
פירש"י שיהו משולשים לשלשה
חלקים שאם יראה היום ידקנו
מכאן ליום כ"ו וחצי והדר ליום
כ"ו כ"ו יום שמונים ודומה
שפירש כן לפרש שיהיה דמכות
(סג) ומיהו לא לגמרי הוי כי
היה שם שיהיה לו לפרש שידקו
לסוף עשרים ולסוף ארבעים
ולסוף ששים שישאר מן השמונים
עשרים לאחר דיקה אחרונה כמו
שש עשרים קודם דיקה ראשונה
ולא יתכן לפרש ש"ן כן כלל אלא
כמו שפירשתי מחלה כדמשמע צ"ה
הערל (יבמות דף טז.) צ"ה סריס חמה
דמפרש כל שלל לא היה ג"ה כדשטרותו
ופריך וליחוש שמא הדברא בינתיים
ומשני כיון דתחילתו וסופו לקוי
לא חיישינן (י"ז) משמע דג' פעמים
היינו תחלתה וסופה ואמצעה
וראה דכפרים המשולשים צריך
למעצרין (עירובין דף מז.) לא הוי
לא כי האי ולא כי האי דמכות (י"ח)
והאמרי

הַחֲנִינָא בֶן אֲנַשְׁיָנָא
(ג) הַתְּיוֹמָת וּלְפָנִים וְאִם לֹא אֶת הַתְּיוֹמָת: גַּמ' ת"ר
מִן הַתְּיוֹמָת וּלְפָנִים וְתִיּוֹמָת עֲצֻמָּה כְּלָפִינִים רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
שׁוֹחֲמֵינ אֵלֶּא עַל הַחֲצִיצוֹנוֹת בְּלִבְד רַבִּי חֲנִינָא בֶן אֲנַשְׁיָנָא
הַתְּיוֹמָת כֹּל עֵינָא מֵאִי קָאֵמַר וְתוּ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קִפְרָצַי
מִיֶּחְסְרָא וְהָכִי קִתְּנִי אִיזְהוּ הַפְּנִימִית מִן הַתְּיוֹמָת וּלְפָנִים
בְּד"א שְׁנַפְגְּמוּ וְשִׁנְגַּמְמוּ אֲבָל נַעֲקְרוּ שׁוֹחֲמֵינ ר' יְהוֹשֻׁעַ
שׁוֹחֲמֵינ אֵלֶּא עַל הַחֲצִיצוֹנוֹת אֲבָל פְּנִימִיּוֹת שְׁנַעֲקְרוּ
שְׁחֲמִינ אֲבָל אִפְסוּלִי מִיפְסַל ר' חֲנִינָא בֶן אֲנַשְׁיָנָא
' הַתְּיוֹמָת כֹּל עֵינָא וְאִפִּי אִיפְסוּלִי לֹא אִיפְסַל בְּעִי
יֵשׁ מִחוּסַר אֲבָר מִבְּפָנִים אוֹ אֵין מִחוּסַר אֲבָר
ר' פִּסְחָא אוֹ עוֹר כְּתִיב אִי לְקַדְשֵׁים³ עֲוֹרָת אוֹ שְׁבוּר
וְרוֹקִי לֹא אִיבְעִיָּא⁴ לָן כִּי מִיבְעִיָּא לָן לִאיֶפְסוּלִי מֵאִי
רַחֲמָנָא תָּמִים אֵין חֲסֵרוֹן לֹא⁵ אוֹ דִּלְמָא⁶ תָּמִים יִהְיֶה
הָ בּוֹ מִזֶּה מִזֶּה מֵאֲבָרָא אִף חֲסֵרוֹן מֵאֲבָרָא ת"ש⁷ וְאֵת
כּוֹלֵיא אַחַת וְלֹא בְעַל שְׁלֹשׁ כּוֹלִיּוֹת וְתִנְיָא אֵידֵךְ יִסְרִינָה
תְּ סִבְרוּה דכ"ע⁸ אֵין בְּרִיה בְּאַחַת⁽⁹⁾ דְּהָא מִיֶּחְסְרָא
לְגַי דְּמַר סִבְר חֲסֵרוֹן מִבְּפָנִים שְׁמִיה חֲסֵרוֹן וְזִמְר סִבְר
שְׁמִיה חֲסֵרוֹן אִמַּר רַב חִיָּיא בְר' יוֹסֵף דכ"ע¹⁰ יֵשׁ בְּרִיה
שְׁמִיה חֲסֵרוֹן וְלֹא קִשְׂיָא כֵּאֵן כְּשִׁנְבְּרָאָה בְּשִׁתִּים
בְּאַחַת מְעִיקְרָא וְהָא דוּמְיָא דְשִׁלֵּשׁ קִתְּנִי מִזֶּה שְׁלֹשׁ
מְעִיקְרָא אֵלֶּא הֵכָא בִּישׁ בְּרִיה¹¹ מְעִיקְרָא קְמִיפְלְגִי מִר
מִר סִבְר אֵין בְּרִיה בְּאַחַת ור' יוֹחָנָן אִמַּר דְּכוּלִי עֲלֵמָא
דְּרוֹן מִבְּפָנִים שְׁמִיה חֲסֵרוֹן וְלֹא קִשְׂיָא כֵּאֵן שְׁחֲסִרָה
זֶרֶה לְאַחַר שְׁחִיטָה וְלְאַחַר שְׁחִיטָה קוֹדֵם קִבְּלָה מִי שְׂרִי
וְהָא"ר

נצרכת כבוליא אחת והא שאין זה אלא אחת מייחסר חסר: הא.
למכשרת כגון דנצרא בנחת לליכא חסרון: מר דפסול סבר אין צריה
מיא דשלש קתני ולדידי לא קשיא מידי דכי קס"ד דכולי עלמא יש צריה
אמיא נצרכת בנחת נמי פסול ועממא לא הוה דיעין אמאי פסול לא
ה דאין צריה בנחת והא מייחסר חסר ובעל כורחיה לאו דומיא דשלש
יה בנחת אם כן אמאי פסול: חסרה קודם שחיטה פסלה:
הצורס

נבראת באחת והיכי אמרת דהא דחני ולא בעל כוליא כגון שנבראת בשמים וחסרה: חסרה מודם שחיי

עין משפט
גד מצוה

ה א ב ג ד ה ו ז ח ט י
 מהלכות אסורי מזהב
 הלכה יד:
 ו ז ה ו ז ח ט י
 ו ז ה ו ז ח ט י
 והדבר ספק:
 ח ט י ו ז ח ט י
 מקדש ה' ו:
 ו ז ח ט י
 אסורי מזהב הלכה ג
 ומג עשין ריא (טור יו"ד ס'
 שט):
 ב ג ד ה ו ז ח ט יא:

שיטה מקובצת

[illegible]

רבינו גרשום (המשך)

[illegible][illegible]

(ה) לפני רצינו היה כמובן ה"ר יחזקאל מוטמין אחר המשנה דחוטין והפיקר מפרש במחלה להא דליו בודקין מן המתאימות.